

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Častitim našim gg. naročnikom!

Prosimo častite svoje naročnike, da pravočasno obnove naročnino za prihodnje četrtletje, oziroma da poravnajo zastalo naročnino.

Uprava „Edinosti“.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Dunaj 27. Finančni odsek je sprejel načrt zakona o provizorični določitvi razmerja prispevkov k skupnim državnim izdatkom in nespremenjen načrt zakona o nagodbenem provizoriju.

Dunaj 27. Neki list poroča, da je poslanec dr. Steinwender načelniku nemške ljudske stranke Hofmann-Wellenhofu pisal pismo, v katerem javlja svoj izstop iz stranke.

Pariz 27. Predsednik Faure je danes podpisal dekret, s katerim se Constans imenuje poslanikom v Carigradu.

Ravnatelj v ministerstvu za notranje stvari, Jusserand, je imenovan poslanikom v Kodanju.

London 26. Reuterjeva pisarna poroča iz Pekinga: Podkralj Sze-Čuanski je Tsung-li-Yamenu javil, da misijonarja, kateri je v ujetju tamonjskih ustašev, ni moči rešiti s pogajanjem in je prosil dovoljenja, da sme z vojniki napasti ustaše. Tsung-li-Yamen je zadevo predložil francoskemu poslaniku.

New York 27. Pomorski urad je odredil potrebno, da se v porabo za ameriške vojne ladije v pristaniščih in na obrežjih atlantskega in tihega oceana, kakor tudi pred Manilo in na obrežju Hawai-a razdeli pol milijona ton premoga.

Kalkuta 27. Po uradnih poročilih je kuga v okraju Bombaja in v mestu Bangalore znatno odnehala minoli teden, med tem ko se v predsedništvu Madras in v osrednjih pokrajinah še ni spremenilo ničesar. Bazezen še razsaja v Mysori in v Heiderabadu.

PODLISTEK.

20

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOVA.

Poslovenil Večeslavov.

Treba reči, da so ti ljudje zaslužili pošteno svoj vsakdanji kruh; kar se jim je reklo, to so tudi storili, in delali so brez prigovora. Čudno je gledal varuh Martin, opazivši pogorele prvi pot. Nekako mu nista bila po volji, ali ko mu je mati pri čaši vina dokazala vse, rekel je tudi on, da je prav, da smo ju sprejeli, ker da je v hiši tako malo možkih glav, a Ivica da tako ne more biti vsemu kos. Zamalo sta bila Martin in Jernej velika prijatelja. Često sem opazoval izza grmovja, kako sta hodila skupaj, živo pogovarjaje se mej sabo. Ne edenkrat sem pomeril Jerneja ostrim očesom, ko se je, poslovivši se z Martinom, vračal na dvorišče.

O takih prilikah kakor da se je stresel, kakor da ga je moje oko ujelo, a nikoli se ni upal pogledati me pošteno. Čas je mineval, a pogorele sta čepela še zmirom v hiši, a ni sledu o njiju odhodu. Vprašal sem mater, hoče-li že en-

Slovenskim novinarjem.

Od ugledne strani smo prejeli nastopni dopis:

Majhen, zelo majhen je narod slovenski. Jedva nas je nekaj nad jeden milijon duš. A poleg tega, da nas je tako malo, pritiskata hkratu na nas kar dva močna sovražnika, jeder od severa, drugi od juga.

Se-li ubrani mali naš narodič pred stokrat večim sovražnikom?

To vprašanje me muči, te misli mi pretresajo dušo, ko premotrujem položnje svojega naroda. In takrat omahujem med upom in obupom, slednjič pa mi vendar pravi neki notranji čut, da se narod ubrani, ako bode jedin, ako bode ves narod kakor jeden mož odvrčal silne navale.

Koncem starega in začetkom novega leta je naša dolžnost, da premotrimo nekoliko naš položaj, treba je, da pregledamo bistrim očesom naše bojne vrste, da pogledamo, kake so naše pozicije pred sovražnikom.

Vsa naša narodna vojska bi morala biti v taboru »Združene Slovenije«, kajti jedino v tem taboru, v tej trdnjavi bila bi zadosti močna, zadosti jaka, da bi uspešno odvrčala sovraga. In je-li res vsa Slovenija v tem taboru? Ne, žalibog ne! Daleč smo od prepotrebne uverjenosti, da v naših bojnih vrstah smo potrebni — vsi!

V prvi vrsti bi moralo slovensko novinstvo združevati naše bojne vrste, saj more novinar že po svojem zares velikem poklicu najbolje poznati potrebe, ki jih narekujejo vsakdanji dogodki. Tem žalostnejše je, da se naše slovensko novinstvo noče zavedati težke naloge, katero mu je naložil slovenski narod, naloge kašipota do zaželenega cilja.

Na Koroškem ne sme Slovenec niti dihati, na Štajerskem je malo boljše, na Primorskem je pa menda najslabše. Jedino na Kranjskem je nekoliko boljše, a kaj vidimo tam? Slovenski narod na Kranjskem se je razcepil na vse polno skupin, frakcij; brat se bojuje zoper brata; v glavnem ta-

krat odpraviti ta čudna gosta; odgovorila mi je, da je še čas. No enkrat sem opazil na svoje čudo, da sta pogorele odvrгла svoji sive haljine, pa oblekla čoho, obula opanke in prevesila torbo kakor mi. Kaj je to? In zopet sem vprašal mater, a ona je zdrgnila z rameni. Jarnej je delal manj, a vse je delal brez mojega znanja, a je za to več pil z mojo materjo. Ko je bilo nekoč romanje v Čučer, zapregel je Jarnej mojega zelenca, pa sprovedel mater na božjo pot. Hotel sem po-četi od jeze, toda molčal sem. Kmalu bode svatba z Jagico, sem si mislil, materi se je hotelo na božjo pot. Naj ji bo. Zmenoj je govoril Jarnej vedno manje, ali gledal me je svobodneje. A Rok — ta nesrečni Rok bil je dečko brez obzira. Jemal je Niku nov klobuk, suknjo in opanke, Jelico je ščipal in gladil, pa ko sem se vsled tega živo znesel na ničvrednežu, skočila je mati iz hiše kričaje:

»Ti pusti Roka na miru, Niko in Jelica sta kriva. Šibe jima treba, šibe.«

»Ne, pogorelec je kriv, mati!«

»No čakaj, boš že videl pogoreleca«, drla se je mati, razburjena od vina, »tudi tvoji buči se najde gospodar.«

boru »Združene Slovenije« besni boj in ta boj se e zanesel celo do predstraž.

Ali je ob takih razmerah možno računati na zmago? Ne! Prej se nam je bati pogina.

Poglejmo naše nasprotnike. Oni naj nam bodo v izgled v boju, ako hočemo, da pridemo do uspehov. Poglejmo v glavno glasilo primorskih Lahov in poglejmo potem v naša slovenska glasila!

Kedo je še čital v glavnem glasilu primorskih Lahov, v »Il Piccolo«, o kakem napadu na Lahe, bodisi v Italiji, bodisi v Avstriji?! Dasi je »Il Piccolo« žid, hvali in kuje v deveta nebesa vse Lahe, bodisi tudi laške duhovnike. Zanj je dosti, da ve, da je kdo Lah in »Il Piccolo« dela na vse mogoče načine, da bi navdušil čitatelje za laške osebe, za laško mišljenje, za Italijo. Oni, kogar ta list dosledno napada, kogar dosledno sramoti — smo le mi Slovani, brez izjeme, da-li smo klerikaleci ali liberalci. Slovanu je namenjen ves njegov srd! Proti Slovanu je naperjeno vse njegovo delo. Slovana smatra svojim sovražnikom! — V borbi proti Slovanu se družijo vse laške sile.

Kako delamo pa mi Slovenci? Izvenkranjski Slovenci smo nekoliko na boljsem, a tudi med nami tu pa tam ni potrebne zločnosti. Na Kranjskem je pa — kakor že omenjeno — še žalostnejše; tako žalostno je tam, da bi se človek kar zjokal na tužnih razmerah tamošnjih. Brat hujška brata proti bratu. Tam se koljejo med sabo, a nasprotnik nam trga ped za pedjo naše zemlje in nas podli vedno bolj proti mejam Kranjske.

Veleštovani gospodje novinarji! Narod vam je poveril najvažnejšo nalogo. Kakov odgovor nam boste dajali za svoje delovanje, ako ne prenehate s takim bojem, ki je narodu le v pogubo?! Roko na sree, o slovenski novinarji! Tako daleč ste nas privedli, da človek sploh ne more več spisati niti vrstice, da ne bi udaril po enem ali drugem slovenskem bratu. Vaša zasluga je to, vaša zasluga je, da dvojica Slovencev ne moreta več govoriti med seboj, da ne bi se kregala vsaki trenutek radi »načel«. — Da, prepričani ste nam zasejali v dušo in

Jaz sem se jedel in grizel, ker nisem mogel gledati tega gospodarstva. Sree me je bolelo, spominjal sem se neenkrat svojega dobrega, vrednega starega. Pa ta štajerska pogoreleca! Moj Bog! Nikakor nisem mogel več delati prav, roke so se mi ustavljale nekako. Pa Bog vodi tudi, za koga naj bi delal! Jedno me je obranilo pri zdravi pameti: Jagica. Skoro bode moja, pa preide kako leto in sam bodem gospodar brez te suhe gobe, tega šemastega varuha. Nekdaj popoldne — ne vem, kaj sem že delal na dvorišču — udaril me je nekdo lahko na ramena. Obrnil sem glavo. Glej pred menoj varuha! Pred menoj je stal plešasti Martin, kakor kip svetega Ivana na mostu. Obrvi je odprli, siljasti mu nos je visel nad usta, in kazal je svoje črne zobe. Nekako sladko se je smehljaj. »Dober dan, gospod varuh«, sem ga pozdravil.

Varuh je pokimal z glavo, pokazal drugič zobe, vzel iz žepa neki papir, udaril z dlanjo po njem in mi rekel:

Tu je, vse je tu, mladi gospod ženim.

(Pride še).

sree in v tem prepiru živimo. Toda še je čas, da krenemo na drugo pot. Marsikaj, morda tudi vse popravimo lahko, ako nas je blaga volja. In to dosežemo, ako smo pošteni, ako nam je blagor naroda v resnici na srečo. Ako ljubiš brata, ako te je volja, da ga na jedni strani vzvišeno besedo navdušuješ za sveto stvar, in ako mu na drugi strani kažeš resničnega sovražnika; ako razkrivaš svojemu bratu krivice, ki mu jih dela sovražnik, tedaj si dosegel svoj namen, tedaj si gotovo koristil svojemu narodu. In koristiti narodu, to bodi časnikarju glavna in prva dolžnost!! — Vsak po svoji poti: vsi, — da si morda različnih nazorov o tem in onem — ki smo prepričani, da rešitev naša je jedino v »Zjedinjeni Sloveniji«, — če tudi za sedaj le v moralni — vsi podpirajmo jeden drugega na tej poti. Različna so pota, po katerih se prihaja do zmage, ali cilj nam bodi isti, ali uprav radi tega velikega cilja glejmo, da se naša pota ne bodo križala. Nikar ne napadajmo brata, ako ima on svoje prepričanje in svoje nazore, nekoliko različne od naših! Ne pobijajmo ga, temveč navdušujmo i njega, da ne obmore na potu do skupnega cilja! Lepo besedo skušajmo prepričati ga, da se on moti in da imamo mi prav!

Zato pa vas prosim, ljubi novinarji, iz dna sree vas prosim, prosim vas radi svete stvari in v globokem prepričanju, prosim vas, kakor zvest Slovence: izogibajte se v svojih listih vsake besede, ki bi bila žaljiva za brata! Ne napadajte osebnosti svojega brata! Ne napadajte Slovane, saj vidite, da ga sovražnik napada dovolj! Ne pomagajmo nasprotniku! Navdušujte rajše čitatelje za zjedinjeno Slovenijo, navdušujte jih rajši za vse Slovane: Ako bomo jedenkrat zjedinjeni, ako nam ne bo več sovražnik nevaren, ako bode ležal premagan pred nami — tedaj še le pride trenotek, ko bomo smeli brez nevarnosti za svoj obstanek računati med seboj, kako bode urejena naša hiša, tedaj se bomo mogli pripraviti o — načelih!

Železne ceste na Ruskem.

Evropi je v navado, da strmi na ogromnih razmerah v Ameriki. O Rusiji pa se je govorilo do pred ne dolgo temu, kakor o državi, ki je kulturno malo razvita in zaostala in v kateri se vsaki napredek vrši le neokretno in zaustavljanjem. Prišlo je spreobrnjenje in v bodočnosti bode brzokone manje vzroka za strmenje na gorostasnih razmerah v Ameriki, nego pa na orjaških dimenzijah, v katerih se v Rusiji giblje — vse.

Ukaz od leta 1891. je odredil gradnjo sibirskje železnice. Danes je ta železnica že dodelana v toliko, da se za voznino 100 gld. moremo v II. razredu voziti z Dunaja do bajkalskega jezera, od kjer je le še dva dni potovanja s konjem do severne meje Kitaja, dočim bode po dodelanju severno-kitajske železnice — cesar je pričakovati v dveh, treh letih — mogoče v 15 dneh dospeti z Dunaja v Peking. Ako prištevamo k progi sibirskje železnice Petrograd-Irkutsk, ki je že v prometu, še progo preko Amurja od Vladivostoka na Tihem oceanu, kateri progi še nedostaje zveze, potem vidimo, da je Rusija v kratki dobi manje nego 7 let samo po sibirski železnici zgradila železno cesto take dolžine, ki je večja nego polovica dolžine vse železniške mreže, ki se je gradila v Avstriji v več nego 60 letih.

Vsled tega orjaškega podjetja pa se gradnja železnice v ostali Rusiji nikakor ni zaustavila ali zavlačevala. Nasprotno: zdi se, kakor da se je še povspeševala.

V letošnjem letu samem se je n. pr. dogotovila železnica iz Moskve v Arhangelsk, torej iz sree Rusije do Belega morja v Aziji, torej proga, ki je tako dolga, kakor ona iz Lvova do Trsta. V notranjosti dežele so se podelile koncesije za gradnjo prog Moskva-Stokmanshof in Tukum-Vindova, kateri progi napraviti direktno zvezo s pristaniščem Vindova na Vzhodnem morju. Podelila se je koncesija za gradnjo proge Petrograd-Vitebsk, torej za dolžino zopet nad 500 kilometrov.

Zajedno napredujejo orjaškimi koraki tudi dela v neevropski Rusiji. Tako je naznanjal te dni brzogov, da se je ravnokar dogotovila stranska proga transkapiške železnice Merv-Kuš, to je tista železnica, katere zaključna postaja je le 7 kilometrov oddaljena od afganske meje in ki vodi v

smeri proti Heratu — tem vratam Indije — oddaljenem tudi le še 150 kilometrov.

Rusija objema torej — tako rekoč — z jedno roko sibirskje železnice Kitaj od Vzhoda, a z drugo roko transkapiške železnice Indijo od Zahoda. Herat je zvezan po potih trgovine z Malo Azijo, Kavkazom, Perzijo, Turkestanom, Avganistanom, Beludžistanom in Indijo. Preko Herata vodi jedina cesta, po kateri se more pomikati vojska. Od tu ni nepremagljivih ovir v Indijo. V Heratu se stekajo vse poti, ki vodijo do severnega, srednjega Avganistana, do Balha in Kabula, do Bamiana, Foraba in Kandaharja. Herat nadvladuje vse te poti in po takem ves Avganistan. Čim smo dospeli v Herat, imamo že živil v obilici; njega obseže je bogato na žitu in je v stanu dobro preskrbljevati vojsko 100.000 mož z živalimi vred. Danes že dospe lahko taka armada po železnici iz Petrograda ali Moskve direktno blizu Herata, da ima tjakaj le še kakih 8 dnij hoje in le pol dneva hoje do avganske meje. Zbok neprimerno živahnega gradenja v Rusiji je že danes mogoče, voziti se po železnici direktno z Dunaja do meje Indije.

Ker je torej Herat nekaj ključ, se pojavljajo v noveji čas različne vesti, iz katerih je razvideti, da se mu za sedaj res hoče priti blizu od nasprotni strani. Tu sem spadajo gradnje kavkaških železnice, že namerjanih od južno-ruske železnice in pred vsem železniški načrti in koncesije ruskega grofa Vladimirja Ivanoviča Kapnista, o katerih se je v noveji čas podrobno in živahno razpravljalo v evropskem novinstvu. Glavna črta železnice te koncesije naj bi vodila preko Tripolisa ob Srednjem morju v Mali Aziji (Siriji) v El Kuvajt ob perzijskem zalivu in bi se poleg tega odepila proti severu, da se približa kavkaški meji Rusije. Hkratu z vestmi o teh železniških načrtih nastajajo govornice o nakani Rusije, da se utrdi ob Rudečem morju, in sicer, kakor se govori, v sultanatu Raheita, ki meji na italijanske posesti pri Asabi. Dotične vesti so bile brzokone le nekaj balon za poskušnjo, kajti, ako si stvar ogledamo natančno, ni nikakega mornarsko-politiškega vzroka, da bi si Rusija izbirala obmorsko oporo na zapadni točki Afrike prav notri med ital. in franc. obsežjem. Danes pa je stvar že razvidnejša. Angleški listi so namreč javljali nedavno temu o nakani Rusije, da zgradijo nove orjaške železnice preko Turkeстана, Perzije in Arabije do arabskega obrežja Rudečega morja, da si tam ustanovi mornarsko oporišče. Ta železnica bi se sklopila s transkapiško progo. Križala bi poprej omenjeno prečno železnico med Srednjim morjem in Perzijskim zalivom.

Seve, da ti načrti vise še v zraku, toda perzijski šah je baje že privolil v to. In tudi če bi bile le izmišljotine, pa je to, kar se je v zadnjem desetletju že storilo v gradnji železnice, tako velikansko, da ima Avstro-Ogerska, ki je še pred nekoliko leti imela večjo železniško mrežo po številu kilometrov, nego pa Rusija, danes skoro le še polovico kilometrov železnice od onih, ki jih ima Rusija.

Po »Reichswehr«.

Politični pregled.

V Trstu, dne 28. decembra.

Deželni zbor Goriški se je sešel danes. »Soča« poroča, da naši poslanci brzokone vstopijo v deželni zbor in sodi po tem, da se je moralo kaj zgoditi, kar jim je omogočilo ta korak.

Naše stališče glede abstinence na Goriškem je znano. Ako so dobili garancije, pozdravljamo z veseljem, da se je nehala doba abstinence; ako so storili ta korak brez garancij, amatrmo ga za usodno političko pogreško, ki se bode maščevala s tem, da bode goriškim Slovencem morda še leta in leta prenašati dosedanji vnebojijoči zistem. In ne le goriški Slovenci, ampak vsi primorski Slovani, kajti od razvoja stvari na Goriškem je zavisno tudi naše položnje. Zmaga na Goriškem bil bi prvi odločilni korak za ustajenje primorskih Slovanov sploh. Radi teh razlogov pričakujemo velikim zanimanjem nadaljnih vestij iz Gorice.

Abstenenca na Češkem. Včeraj so se sešli v Pragi nemško-napredni poslanci deželnega zbora češkega, da se odločijo, da-li vstopijo v deželni zbor, ali ne vstopijo. Bilo je razlike v menjenju. Naeijonalei in radikalei so izjavili pismeno

da ne mislijo zahajativ seje. Navzoči — kakor rečeno — niso bili vsi jednakega menenja. Sledajič so sklenili, da za sedaj ne pojdejo v deželni zbor. Obžalovali pa so, da radikalei in naeijonalei niso prišli na posvetovanje.

Torej se deželni zbor Češki otvori brez Nemcev. Vsled tega sklepa bode moral nemški poslanec Werunsky, ki je bil prav te dni imenovan namestnikom deželnega maršala — namesto odstopivšega Nemca in poštenjaka Lipperta — položiti to čast.

Položaj na Ogerskem. Napetost je vedno ista. Opozicija je neizprosna, in značilno je, da tudi mlada konservativna »ljudska stranka« noče ni čuti o tem, da bi odjenjala. Proti Banffy-u se je združilo vse, kar ni bilo voljeno izrečno pod vladino zastavo. Starostni predsednik si je prizadeval, da bi dovel do tega, da bi opozicija dopustila toliko, da se vsaj proračun reši pred 1. januarjem. Toda tudi on, ki je star republikanec in zbok tega simpatičen opoziciji, ni mogel opravičiti ničesar.

Napetost političnega položnja se izraža v — dvobojih. Kar križem se pozivljajo na dvoboj. Dvoboj je zločin že po božjem, ali tudi po zakonu zdravega človeškega razuma. A čim je zločin postal navadno sredstvo za branjenje časti, dotakneme po političnih bojih, je znak to gnilavi propadanja. Kakor v nas, tako je tudi na Ogerskem lažnjivi liberalizem donesle le korupcijo v politiko in v gospodarstvo, a posledica mora biti — propadanje.

Posledica politike brutalnosti. Iz Kodanja javljajo, da so med Dansko in Nemčijo vsled politike izganjanja pretrgane tudi kupčijske zveze, zbok česar ne trpe samo oni, ki so bili izgnani od zaslužka na uprav brutalen način, ampak tudi industrija po nekaterih krajih pruskih! Po nekaterih krajih se boje, da zgubi mnogo delavcev svoj zaslužek, ker je tovarnam zmanjkalo naročil iz Danske. Tudi v Berlinu trpe — veliko škodo zlasti konfekeijske tvrdke. Več trgovinskih zbornic je sklenilo predložiti državnemu kancelarju in vladi spomenice, s katerimi opozore na pogubne posledice politike — tiranstva, kakor je profesor Delbrück označil to postopanje Prusov.

Domače vesti.

Imenovanje v finančni službi. Finančno ravnateljstvo je imenovalo carinarskimi višimi oficijali nastopne oficijale: Peter Farnoldi, Albert Plisnier, Josip Micali, Egidij Malabotich, Josip Jamšek, Josip Lanza, Fran Jasbitz, Robert Baldassi, Eduard Marchig in Fridrik Basiaeo.

Jubilejna dijaška ustanova. Iz spodnje okolice nam pišejo: Kako se naše niže ljudstvo po okolici zanima za dijaško ustanovo, naj vam priča sledeče pismo, katero smo prejeli nabiralcelji: »Velečastni gospod!

Čul sem po mojem sinu Henriku, da se tudi vi, častiti gospod, trudite v ta zelo plemeniti namen, pobirati doneske k 50-letnemu jubilejnemu zakladu našega čez vse ljubljene cesarja Frana Josipa I v pomoč slovenskim dijakom iz Trsta in iz okolice. Torej sem se odločil tudi jaz priložiti zrnce k zrnu, da stori pogačo, kamenček k kamenu, pa palačo, in to: $\frac{1}{2}\%$ recí: pol od sto od moje letne pokojnine v znesku 2 gld. 63 nč.

S ponižnim poklonom se znamenujem

Vincenc Schmidt,
c. kr. finančne strože nadstražnik
v pokoju.

Drugi slučaj: Gospa, ki niti noče, da bi vedelo širje občinstvo za njeno ime, nam piše:

»Velečastiti gospod!

Prosim, blagovolite sprejeti priloženih 5 gld., kakor malo mrvico k lepemu, vzvišenemu, plemenitemu namenu: »Malo, a od sree« — prosim, zabležite to sicer v nabiralno listo, a ne naznanite našega imena.

Z največjim spoštovanjem udana

N. N.

Ko bi vsakdo od tržaških in okoliških Slovencev hotel posnemati gosp. Schmidta, ko bi vsakdo od nas hotel žrtvovati $\frac{1}{2}\%$ svojih letnih dohodkov, kakov kapital bi narasel?! Sosebno pa se nam zdi, da v primeri s temi ganljivimi pojavi slovenskega rodoljubja v priprostitih slojih, naše razumništvo ni na višini svoje dolžnosti!

Čujte, čujte! Pišejo nam: Usojeno mi je tako, da imam posla z Lahi. Tako mi je mogoče, da izvem marsikatero sodbo, marsikatero misel, ki jo imajo o nas ti naši ljubi sosedje. »Uničimo slovanske duhovnike v Istri in v desetih letih ne bo več Slovana v Istri«. Tako pravijo oni o Istri.

Ta sodba pa je za nas zelo poučljiva. Iz nje izvajamo lahko, kako mora biti postopanje Slovencev v bodočnosti. Iz te sodbe nam je nadalje dovolj jasno povedano, da so Lahi združili vse svoje moči, da bi uničili slovanske duhovnike na Primorskem.

Ker niso mogli tega doseči s tem, da so hoteli vzeti vero našemu ljudstvu, poskusili so z drugim sredstvom. Nadomestiti hočejo slovanske duhovnike z laškimi. In s kako doslednostjo delajo na to! Temu smo priča mi tukaj v Trstu.

Iz zgorej povedanega pa naj tudi Slovenci na Kranjskem izvajajo posledice. Na Primorskem ga ni laškega lista, ki bi se zaganjal v laške duhovnike, da-si je primorsko laško časopisje v liberalnih, nekrščanskih, židovskih rokah. A v nas Slovenceh se je gonja tako bujno razvijala, na veliko veselje naših nasprotnikov. Seveda: mi Slovenci smo deležni vseh pravic, mi Slovenci smo siti vseh dobrot, ki nam jih deli vlada, mi Slovenci imamo na razpolago vse polno šol, celó vseučilišč, mi Slovenci smo sami svoji gospodarji na svoji zemlji, mi nimamo nikjer sovražnika, marveč nas vsi naši sosedje ljubijo kar najiskrenejše: mi presrečni Slovenci si že lahko privoščimo to veselje, da se koljemo med seboj in ubijamo ugled onih, katerih se nasprotniki najbolj boje. O srečni mi, ki si moremo dovoljevati takov — luksuz!

Kratko, a jedrnato. Italijanski zastop hrvatske občine Motovun v Istri se »čuti«. Ta zna govoriti tudi z ministri kratko in jedrnato. Tu ni mnogo beseda, ampak na kratko zahtevajo brižni očetje matuvunski v svoji brzjavki, poslani na Dunaj:

»Municipij v Motovunu pozivlje vlado (niti epiteta »slavna« jej ne privoščajo več) naj nemudoma (senz'altro) ter popolnoma (completamente) odstopi od namere, katere uresničenje bi provzročilo, da se pojostre narodni boji v Istri, kateri boji so že preakutni, tako, da bi vlada morala le želeči, da prenehajo ali da se vsaj ublažijo«.

Živio! Ponosnega ljubimo Španca tudi mi. Ti znajo govoriti z ministri. Tu ni nikakega transigiranja ali odloga: kar nemudoma in popolnoma morajo ministri na Dunaju storiti, kar hočejo italijanski gospodje v hrvatski občini motovunski.

Mi spoštujemo tak ponos! Ali vendar bi menili, da bi ne škodilo temu ponosu, ako bi tudi laški gospodje, ki znajo toli rezolutno govoriti z ministri, nekoliko pomagali nespretnim ministrom na odpravi narodnih bojov. Pravični naj bodo in odnehajo naj od prisiljene in umetne agitacije proti kulturnim potrebam in političkim pravicam večine prebivalstva v deželi! Tako naj store, pa se uverijo kmalu, da v Istri niti ne treba, da bi se še le z Dunaja doli naročali — narodni mir!

Ljudje, ki niso blage volje! Mir ljudem, ki so blage volje! Tako so pevali angelji, oznanjujoči rojstvo Onega, ki je potem učil vero bratoljubja, vero ljubezni, vero miru! In ko se vsako leto povrača veliki praznik v proslavo spominov na dogodke v oni sveti noči, delujejo ti sponini toliko silo na čustvovanje človeštva, da blažijo tudi najtrša srca, udana sicer groznemu materijalizmu sedanjih časov. Tudi najindiferentnejši ljudje v verskem pogledu ne morejo drugače, nego da te svete dni vsaj spoštujejo čustva družih, tudi če se sami ne udeležujejo na božjem slavlju. Vsakdanji šum potihuje, pozabljena je za hip trda borba za vsakdanji kruh, v parlamentarnih in političkih borbah nastaja odmor: vse to pod nepremagljivim utisom blagovestja: Mir ljudem, ki so blage volje! Celó nekrščani ne morejo drugače, nego da spoštljivo poštevajo splošna čutila ob velikem prazniku vesoljnega krščanstva.

A pri nas v Trstu so si izbrali ravno praznik Zveličarjevega rojstva, praznik miru, da so šli na ulico, propovedovat boj, da so pozivanjem na sovražstvo, na mržnjo onečastili ta veliki dan! In oni se ne sramujejo svojega početja, ker niso blage volje; le njim so srea nepristopna vzvišeni pesmi iz noči rojstva Kristovega! Vseh nas

mora oblivati rudečica srama zbog tega, da je ravno v nas ljudij, ki niso dobre volje! Ali hočete še boljšega dokaza o tem, kako grozno so podivjala čustva v teh krajih po krivdi onih, ki predstavljajo baje kulturni živelj v deželi! Angelj kulture si mora pač zakriti svoj obraz!

Kaj so nam dokazali s tem?! — da nam pojo po ulicah »Lassé pur?«! Nič drugega, nego da oni, kateremu groze, je vendar le tu in da ga je tu toliko, da ga dobro čujejo, kako poje, žvižga in — govori! No si parla che italian — — —! Ali, ako je temu tako, čemu pa se jeze?! Saj potem je tako, kakor hočejo oni!! In če se v Trstu govori le italijanski, kdo so potem oni drugi, ki pojejo in žvižgajo drugače, nego — tulijo peveci »Lassé pur« V jedni in isti pesmi trde, da so samo oni tukaj, in potem grozé, ker so — tudi drugi tukaj! Tako tepejo sami sebe po zobeh.

No, naj se le grozé, ali vsprejmejo naj na znanje, da vzlic njihovim grožnjam bodo tudi nadalje peli in žvižgali v Trstu tudi oni, ki ne govore italijanski, in ako Bog da: vedno glasneje in vedno v večem številu!!

Naj le pojejo in naj le sramoté v svojih pesmih, saj s tem dokazujejo le, da smo mi tu, in da se nas — boje! In v tem svojem strahu so podobni onemu, ki hodi po noči po gozdu in se trese od strahu in ki v svojem strahu — poje!!

Sami signori! Ona petorica — sami »signori«, kakor smo se uverili iz »Piccola« — ki so bili zaprti ob demonstracijah minole nedelje — so izročeni deželnemu sodišču. Malce nerodno je to, da morajo včasih jesti ričet — tudi signori!!

Za podružuleo družbe sv. Cirila in Metoda na Greti je nabrala mala Lizika Gustinčičeva dne 26. t. m. pri rumeni hiši v Barkovljah 2 kroni 80 stotink.

„Silvestrov večer“ „Sokola“ in „Kola“. Vspored bode nastopni: 1. Teodor Hönl: »Kako si krasna!« brzpolka, udara tamburaški zbor »Kola«. 2. Hugolin Sattner: »Po zimi iz šole«, poje mešani zbor »Kola«. 3. *.* Kuplet. 4. F. A. Vogel: »Cigani«, poje mešani zbor »Kola« se samosplovom za bariton. 5. *.* »Smola, frak in klak«, šaljev prizor. 6. Julijev: »Na tujih tleh«, dvoglasni ženski zbor, se spremljevanjem tamburaškega zbora, izvaja »Kola«. 7. *.* Veliki samosplov za bas iz opere »Irhaste hlače«. 8. H. Volarič: »Lahko noč«, poje mešani zbor »Kola«. 10. Gastronomična tombola z mnogimi in velikimi dobitki. 11. Nagovor ob prehodu iz starega leta v novo. 12. Ples in prosta zabava.

Ženska a — možka beseda. Pišejo nam: »Slovenka« piše v svojej 25. številki: »No, hvala Bogu, vsled cesarjevega jubileja smo dobili Slovenci letos celo literaturo o samem našem cesarji in njegovi vladi. Sedaj se nam ne bode moglo več očitati, da naše slovstvo sestoji iz samih katekizmov in molivenikov; vsakemu takemu klevetniku lahko pokažemo še slovstvo o letošnjem jubileju! Menim, da je enih in drugih knjig več nego dovolj, saj je naša Slovenija kar preplavljena s temi knjigami. In potem naj ne vzkipi naše ljudstvo, ko se kdo dotakne cesarske hiše, ko se naši pisatelji, učitelji in duhovniki tako ogrevajo in navdušujejo zanjo!«

Do tega vzklika so privedli našo »Slovenko« gotovo zadnji izgredi, radi katerih zdihuje toliko naših ljudij po ječah, ker so dali zavesti do kaznivih dejanj v svojem poznanem lojalnem navdušenju.

Kako so skrivali dejstva! Pišejo nam: Dasi je že več let od tega, vendar se nam zdi vredno, da otnemo pozabnosti neki dogodek, ki nam kaže v dokaj svetli luči, kako so najvišji uradniki postopali na jedni strani z našim ljudstvom, z našim slovanskim narodom, in kako so hoteli na drugi strani pokrivati resnice. Bilo je to takrat, ko je naš vladar potoval po soški dolini od Predela v Gorico. Vse vasi so bile že v zastavah. Zraven slovenskih so vihrale na hišah tudi cesarske. Tedanji namestnik se je peljal vladarju nasproti na primorsko mejo. V neki vasi se je ustavil. Na hiši, kjer je obedoval tedanji namestnik, vihrale so poleg avstrijske tudi naše trobojnice. »Odstranite trobojnice«, je rekel namestnik krečmarju, »ker naš cesar ne vidi rad trobojnic«.

Komentar k temu naj si napravi vsakdo sam! **Četrtri izkaz prispevkov za cesarjev spomenik v Ljubljani.** Darovale so nadalje sledeče občine: Loški potok 50 gld., Črni vrh nad Idrijo

20 gld., Naklo pri Kranju 25 gld., Kostanjevica 50 gld., Dvor pri Žužemberku 20 gld., Košana 25 gold., Ajdovščina 20 gold., Bled 50 gld. in Velike Lašče 20 gld.

O priliki velikega koncerta pevskega društva »Kolo« so darovali sledeči gg.: N. N. 10 K, Vatovec Iv. Marija, Truden Anton, pevsko društvo »Hajdrih« po 6 K, rodbina Turek 5 K, Klemenc Jakob, Bartel Srečko, pevske in bralno društvo v Mačkoljah, Pretner dr. M., Gregorin dr. G., Gabršček And., Gorica, Valetič Fran, presrečni Svetoivančan na krasnem vspuhu, P. K. F., Tomičič Ljudevit po 4 K, N. N., N. N., Treven Ivan, Barkovljan, Lenček Urban, Mimbelli, N. N., Vekoslava J., Mosetič, Čeh Ivan, Vatovec Ivan, N. N. častnik, Nabergoj vit. Ivan, Goriup Vekoslav, Gomilšak Jakob, Sila Fran, Vitezič dr. Dinko (po pošti), Hvala Josip, Bekar Fran, Suban Ivan, Reka po 2 K, Metlikovič J., N. N., Prosek, N. N., Spilar Iv., N. N., Kokalj Iv., Žiberna, Samec Filip, Ribarič, Babuder Fran, Mandić Mate, Godina Fran po 1 K, N. N., Godina Štefan, Rože Miha po 80 st., Švagelj Andrej 60 st., Kecek Ivan, Zlobec, Ražem, N. N., N. N., Lukša Marino po 40 st., Cvek N. 20 st.

Zavetišče za slovenska dekleta v Afriki. Iz Aleksandrije se poroča, da so tam slovenski in hrvatski rodoljubi ustanovili svoj čas društvo za vzajemno podporo Slovencev in Hrvatov, s posebnim ozirom na slovenska dekleta, katerih je po vsem Egiptu jako mnogo, menda do 4000. Po rodoljubni podpori v Egiptu naseljenih Hrvatov in Slovencev je lepo vspevalo, storilo mnogo dobrega in ustanovilo svoje posebno zavetišče. Povodom cesarjevega jubileja je avstrijska kolonija v Aleksandriji zložila blizu 40.000 gld. in jih darovala zavetišču, katero so za slovenska dekleta ustanovili Hrvatje in Slovenci. Zavetišče nosi ime cesarjevo. V njem se nahaja 50 postelj. Tu stanujejo Slovenke ki nimajo službe, tu so preskrbljene tudi za slučaj bolezni. Zavetišče je lepo urejeno in ima tudi prostore za zabavo, čitalnico itd. Če kdo, so si v Egiptu živeči Hrvatje in Slovenci zaslužili hvaležnost vsega slovenskega naroda, saj so zavetiščem oteli mnogo slovenskih deklet pogube in jim ugladili pot boljše eksistence.

Očeta umoril. Dne 23. t. m. zvečer je v Zadru Šimon Fisina, korporal v tamošnjem pehotnem polku št. 22, v prepiru z bajonetom ranil svojega očeta. Mož je uro pozneje umrl, sin pa se je sam javil orožnikom.

Iz-pred deželnega sodišča. Dne 28. aprila t. l. se je vršila na tukajšnjem deželnem sodišču razprava proti vratarju Josipu Ardela in proti njegovi materi Mariji Ardela, ker sta bila obtožena, da sta pustila svobodno letati okolo onega steklega psa, ki je bil ugriznil 27 oseb. Razprava se je bila odložila, ker je trebalo novih poizvedovanj. Včeraj se je vršila zopet razprava, toda ne proti tem dvema obtožencema, ampak proti nekemu Edgardu Morpurgo, o katerem so dokazala poizvedovanja, da je bil lastnik dotičnega psa. Sodišče je spoznalo Morpurga krivim in ga je obsodilo na 300 gld. globe in v povrnitev vse škode.

Polletjske vesti. 20-letni hlapec Urič Maks iz Pliskovce je te praznike pretepal svojega tovariša v neki gostilni pri sv. Ivanu, tako, da so morali ranjenca prevesti v bolnico, ranilec pa so izročili deželnemu sodišču.

47-letni kočijaž Fran Ivančič je povozil 70-letnega gasilec Mihaela Ive tako nesrečno, da je ubogi starec umrl kmalo na to v tukajšnji mestni bolnici.

Danes ob 4. uri zjutraj so aretovali 27-letnega Josipa Ivanca iz Grižen, okraja vipavskega, ker je izgnan od tu in ker je na sumu radi neke velike tatvine.

Koledar.

Danes v sredo 28. decembra: Nedolžni otročiči.

Jutri v četrtek 29. decembra: Tomaž, s. m.; Trofim, m.

Solnčni:	Lunni:
Izhod ob 8. uri 14 min.	Izhod ob 4. uri 26 min.
Zahod „ 3. „ 50 „	Zahod „ 8. „ 29 „

Ta je 53. teden. Danes je 361. dan tega leta, imamo torej še 4 dni.

Spremembe v poštne prometu, sklenjene na poštne kongresu v Washingtonu.

8. 1. prosinca 1899. uveljavijo se v prometu svetovnega poštne društva sledeče nove določbe:

Koreja je pristopila svetovnemu poštne društvu in se udeležuje mejnarodnega pisemskega prometa pod istimi pogoji, kakor ostale dežele svet. poštne društva.

Nefrankovane dopisnice se ne taksujejo več kakor pisma, marveč znaša poština dvojno pristojbino za dopisnice.

Dopisnice smejo imeti tudi na prvi strani, če ne trpi vsled tega razločnost naslova in če ne jemljejo prostora za pečat in za službene pripombe.

Dopisnice, izgotovljene po privatni industriji, morajo imeti v gorenjem delu prve strani pisani ali tiskani naslov »Carte postale«, ali sploh temu jednak naslov v jeziku dotične dežele, kjer so bile oddane na pošto.

Za dopisnice s plačanim odgovorom je določen za naslovno stran prve polovice naslov »Carte postale avec réponse payée« in za naslovno stran druge polovice, ki služi za odgovor, naslov »Carte postale réponse«.

Karte, ki so bile prvotno namenjene za deželo, v kateri so bile oddane na pošto, a so od tam s pošiljanjem preko meje došle v mejnarodni promet, taksujejo se kakor dopisnice, če zadostujejo predpisom, veljavnim za promet v deželi, kjer so bile oddane in če ne prekoračajo za mejnarodni promet določene razsežnosti 14 x 9 centimetrov.

Kakor poslovne listine smejo se pošiljati tudi šolske naloge. Iste imajo lahko rokopišne popravke, ne smejo pa biti ocenjene.

Vzorci so dopuščeni do 350 gramov.
(Pride še).

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Gorica 28. Danes se je otvoril deželni zbor. Došli so tudi slovenski poslanci. Deželni glavar grof Coronini je predložil zakonski načrt, izdelan od vlade, za ustanovo deželnega šolskega zaloga. Poslanec dr. Gregorčič je podpiral ta načrt, poslanec dr. Tuma je predlagal, naj se načrt proglasi nujnim. Italijanski poslanec Pajer je strastno pobijal načrt, rekši, da se hoče Italijanom nastaviti samokres na vrat. Nujnost se je odklonila, ker je tudi knozonadškof glasoval proti nujnosti. Načrt se je izročil odseku 7 členov, ki ima nalog, da v desetih dneh sporoči o načrtu.

Praga 28. Deželni maršal, knez Lobkovic, je otvoril deželni zbor v češkem in nemškem jeziku. Obžaloval je, da se je deželni zbor sklical samo za kratko dobo. Cesarjev odgovor na adresu ne omenja državnega prava.

Brno 28. Včeraj se je vršil tu delavski shod, ki je vsprejel resolucijo za uvedbo splošnega in neposrednega volilnega prava v deželne zборе.

Dunaj 28. Nj. Veličanstvo cesar se je danes zjutraj povrnil na Dunaj.

Dunaj 28. Deželni zbor Niževavstrijski se je otvoril danes. Namestnik grof Kielmansegg je prečital zahvalo cesarjevo za vdanostno izjavo deželnega zbora povodom petdesetletnice vladanja. Zbornica je pozdravila cesarjevo pismo s »Hoch«-klici.

Dunaj 28. »Wiener Ztg.« objavlja zakon od 16. decembra 1898, tiče se osvobodjenja od koleka in drugih neposrednih pristojbin za ustanove, zasnovane povodom cesarjevega jubileja.

Carigrad 28. Ker je bilo vreme jako slabo, je veliki knez Nikolaj še-le v nedeljo došel Sevastopol, od kjer je poslal sultanu brzjavko, s katero se mu zahvaljuje za izborni vsprejem v Carigradu.

Kanaja 28. Prine Juri je vsprejel včeraj tu poslujoče konzule. Čuje se o nameri, da se skliče narodni zbor.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 27. novembra. (Izv. brzjav.)
Pšenica za december 76 $\frac{1}{8}$ za maj 77 $\frac{3}{8}$. za marec 74 $\frac{7}{8}$. Koruza za december 44, za maj 43 $\frac{3}{4}$. Mast 567.

„Hôtel Nazionale“
v Trstu
v ulici Vienna št. 4.

se nahaja v bližini kolodvora južne železnice, pristanišča, poštne in brzojavne urade ter je popolnoma prenovljen. Sobe se oddajajo po 80 kr. in naprej.

Postrežba najtočnejša. Govori se slovenski in hrvatski. Lastnik je dalmatinski Hrvat. Za obilni obisk se priporoča udani.

Josip Serdarović.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,
raznašalec „Edinosti“ in vratar,
Via Solitario št. 8.

M. U. Dr. Ant. Záhorský

priporoča svoje pomoč na porodih, abortih in vseh ženskih boleznih, kakor: nerednosti v perijodi, krvavenje, beli tok, neredna lega maternice itd., kakor sploh v vseh slučajih bolezni.

Ordinuje ulica Carintia št. 8, od 9. - 11. in od 2. - 4.

Cvet proti trganju. (Liniment caspiol).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostibolu, ganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nv Razpošilja z obratno pošto najmanj dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“
Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:
Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Aquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:
Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedinju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaja se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenoi! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

Carl Greinitz Neffen,
Na Corsu šte. 33. podružnica Trst. Piazza della Legua 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo,
traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitiga železa, vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč, peči in štedilna ognjišča, kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.

ZALOGA POHIŠTVA
tržilke
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

**Svetoivančanom in okoličanom
na znanje!**

Podpisani javlja, da ima v svoji trgovini jestvin v ulici Giulia št. 64. (blizo bošketa) vsakovrstnih predmetov, spadajočih v to trgovino, kakor: riž, sladkor, kavo, vsakovrstne moke, fižol, testenine, olja, kis, mila, oves, otrobi itd., itd.

Grižon Nazarij.

**Nova centralna čevljarnica
v Trstu.**
Via Malcanton št. 2.

Bogat izbor čevljev
za gospode, gospe in otroke.
Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.